

בס"ד יד' אלול ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 18: 36
 צאת השבת - 19: 25
 רבנו תם - 20: 11
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשירים ושתים - עלון מס' 1124
 @ סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בביה"כ "אוהל-מועד".
 @ כולם מגיעים במוציא שסליחות בלווין עם הפייטן ר' משה חנושה.
 @ ניתן להקדיש השיעור בלווין לרפואה, ברכה, הצלחה,
 פרנסה טובה, זיווג הגון, ולהבדיל לע"נ יקיריכם.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "דוני עקרה"
 (ישעיה נד')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשית כי-הצא

נהנים מהעלון?
 אהבים לקרוא בו? תומו השנה
 את פדיון הכפרות לחיזוקו.

מענייני הפרשית:
 ← דין שבוייה נכרית הנישאת לאיש.
 ← משפט הבכורה ודין בן סורר ומורה.
 ← מצוות השבת אבידה, עזרה ראשונה, שילוח הקן, מעקה, איסור כילאים ושעטנז, מצוות ציצית.
 ← דיני צניעות וטהרת המשפחה.

פרשית כי הצא
 היא פרשה מיוחדת בכך שהיא כוללת את מספר המצוות הגדול ביותר מכל חמשת חומשי התורה, והיא מכילה 74 מצוות. המצוות המופיעות בפרשה עוסקות בקשת רחבה של החיים, דינים הקשורים למלחמה, מסחר הגון, דיני פסולי חיתון ועוד.
"וראית בשיביה אשת יפת תואר"
 מנין שמדובר דווקא באשה בעולת בעל?
"יהי לו לומר אשה יפת תאר" בלא סמיכות (אשת) ואשת בסמיכות מורה בעולה דווקא, כמו "אשת לידה, אשת בעלת אובי". דיוק בדקדוק. (המלבי"ם)
"וישלחנה לנפשיה ומכר לא המכרנה בכסף, לא התעמר בה, תחת אשר עשיתה"
 מהו העינוי שעניה אותה? העינוי הוא ההרגשה שהיא נותרה בודדה בעולם, וזאת לאחר מות משפחתה הטבעית ("ובכתה את אביה ואת אמה") היא ציפתה שהוא ייקח אותה לאישה וידאג לה ולמחסורה, ועתה נכזבה מתקווה זאת.

"המחה את זכר עמלק" (כ"ה - ט"ט)
 בספר "פרפראות לחכמה" כותב: **עמלק בגימטריה 240 זכר בגימטריה 227**, כאשר תמחה את תיבת "זכר" מתיבת "עמלק", (227=240-13) יישאר שלוש עשרה, שהוא גימטריה של המילה "אחד", לרמז, כי ביום שימחה זכר עמלק, אז יהיה ה' אחד.
"והיה הבן הבכור לשיאיה" (כ"א - ט"ו)
 כותב ה"אברבנאל", לא כתוב "אם יהיה", שפירושו יתכן, אלא "והיה", ללמדנו כי בכל זמן שיהיה לאדם שתי נשים, אחת אהובה ואחת שנאה, תמיד יהיה הבן לשנואה, כי "אלקים יבקש את נדדך", כמו שכתוב בפרשת ויצא (בראשית כ"ט - ל"א) "וירא ה' כי שנואה לאה ופתח את רחמה".

פינת הניבים והפתגמים
"המקיש בארכובותיו"
 זהו אחד מהמומים הפוסלים כהנים לעבודה:
 מי שרגליו עקומות כלפי חוץ ומרוחקות זו מזו באופן שברכיו למעלה סמוכות ונוקשות זו לזו בשעת הילוכו. (משנה בכורות ז')

הענייני הפרשית:
 ← דין שבוייה נכרית הנישאת לאיש.
 ← משפט הבכורה ודין בן סורר ומורה.
 ← מצוות השבת אבידה, עזרה ראשונה, שילוח הקן, מעקה, איסור כילאים ושעטנז, מצוות ציצית.
 ← דיני צניעות וטהרת המשפחה.

דיני פרוזבול בשנת שמיטה

א. כשראה הלל הזקן שהעשירים נמנעים מלהלוות לעניים בשנת השמיטה, מיראתם פן תשמוט השביעית את חובם, ועוברים על מה שנאמר בתורה: "השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל, לאמר, קרבה שנת השבע שנת השמטה, ורעה עיניך באחיך האביון". לפיכך התקין פרוזבול כדי שלא ישמט החוב כדי שילוו זה את זה. ואין הפרוזבול מועיל אלא בשמיטה בזמן הזה שהיא מדברי סופרים אבל שמיטה של תורה בין פרוזבול מועיל בה. ופירוש מלת "פרוזבול", פרוז, ר"ל תקנה, בול, כלומר לעשירים.

(ילקו"י ה' שביעית פרק כד סעיף כב)

ב. גופו של פרוזבול (כלומר עיקרו ושרשו) כך הוא, כשבא המלוה לפני בית דין, אומר בפניהם: מוסרני לכם פלוני ופלוני ופלוני הדיינים, שכל חוב שיש לי שאגבנו כל זמן שארצה. וחותרים למטה הדיינים או העדים. ואין צריך לפרט את שמות הלווים מעבר לדרך. (ילקו"י ה' שביעית)

ג. אם אין המלוה רוצה לטרוח לבוא לפני בית דין הקבוע, רשאי לומר דברים אלו בפני עדים בלבד. וכן המנהג פשוט בעיה"ק ירושלים ת"ו לסדר פרוזבול בפני שני עדים, שלא בפני בית דין. (ילקו"י ה' שביעית פרק כד סעיף כה)

ד. נוסח שטר הפרוזבול שנהג בו פעיה"ק ירושלים ת"ו מלפני מאות שנים, כך הוא: **בפנינו עדים החתומים מטה, בא פלוני ואמר לנו: היו עלי עדים שהנני מוסר כל חוב שיש לי לבית דין הצדק אשר פה עיה"ק ירושלים ת"ו, הלא הם: הרב פלוני, והרב פלוני, והרב פלוני, שאגבנו כל זמן שארצה.** וחותרים עליו שני העדים. וככך לעשות כן אף על פי שאין הדיינים הללו יודעים כלל ממסירת החוב הזה.

(ילקו"י ה' שביעית פרק כד סעיף כו)

ה. המנהג פשוט לעשות שטר פרוזבול בסוף השנה השביעית, ויש הנוהגים לעשות פרוזבול גם בערב שנת השמיטה, אולם העיקר לדינא שאין צריך לעשות פרוזבול בערב שנת השמיטה. (ילקו"י ה' שביעית פרק כד סעיף כז)

ו. אין הפרוזבול מועיל אלא לחובות שנעשו לפני סידור הפרוזבול כתיבתו וחתימתו בפני הדיינים או העדים. אבל החובות שנעשו לאחר מכן צריכים פרוזבול אחר כדי שלא תשמטם השביעית. ואם עשה פרוזבול בחודש אלול ואחר כך הלוח עוד הלואות אינו צריך לעשות פרוזבול אחר.

(ילקו"י ה' שביעית פרק כד סעיף כח)

ז. יש החוששים לדעת דינא ועושים פרוזבול נוסף בערב ראש השנה. והעיקר לדינא שאין צריך לחוש בזה, ואם עשה פרוזבול בחודש אלול אין צריך לעשות פרוזבול נוסף בערב ראש השנה. (ילקו"י ה' שביעית פרק כד סעיף כט)

ח. פרוזבול נכתב אפילו בלילה, שאינו נחשב כעשיית משפט שצריך להיות ביום דוקא. וכן מותר לכתוב פרוזבול בעדים קרובים. (ילקו"י ה' שביעית פרק כד ס"ל)

ט. רשאים לכתוב פרוזבול בפני דיינים הקרובים למלוה, שאין הפרוזבול נחשב כעשיית משפט, וכמבואר. ומכל מקום הואיל ואנו צריכים שיהיה בית דין חשוב, צריך שלא יהיו הדיינים קרובים זה לזה. (ילקו"י ה' שביעית)

י. פרוזבול שנעשה בפני עדים הקרובים למלוה, יש להקל ולגבות החובות על סמך פרוזבול כזה. (ילקו"י ה' שביעית) יא. יתומים קטנים שיש להם מלוה על אחרים אין צריכים פרוזבול. (ילקו"י שביעית שם סעיף לה)

יב. מנהלי קופות גמ"ח מעיקר הדין אינם צריכים לעשות פרוזבול כדי שיוכלו לגבות את החובות שחייבים להם לאחר שנת השמיטה. ומכל מקום הממונה על קופת הגמ"ח נכון שיכלול קופות אלה בשטר פרוזבול של הלואותיו הפרטיו.

מכל מלמד השכלתי

"ושימה את אשתו אשר לכה"

הגמ' בברכות (ד') שואלת, מדוע לא מופיעה האות "נון" ב"אשרי" כאשר הפרק הולך לפי סדר הא"ב? מתרצת הגמ', אות זו רומזת לנפילה, כמו שכתוב "נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל", וביקשו להצניע את הנפילה. שואל רבי שלום מאיר וולך בספרו "מעין השבעה", במזמור "אשת חיל", הכתוב גם בסדר האי"ב, מופיעות כל האותיות, ובכללן האות נו"ן. ותמוה: וכי בחיי עקרת הבית, אשת החיל, אין נפילות, אין ירידות, אין משברים! ואכן, שלוש מאות שישים וחמשה ימים בשנה ניצבת היא על משמרתה, דואגת לכל, צופיה הליכות ביתה! כשמתבוננים בכך, מתמלאים רגשי הערצה! ברם, יחד עם זאת משתאים: מה, באמת סוד כוחה? אם נשוב ונתבונן במזמור, מדבר הוא בשבחי אשת החיל הגומלת טוב ולא רע כל ימי חייה, דורשת בחפץ כפיה, קמה מבעוד לילה ולא יכבה נרה, פורשת כפה לעני וידיה לאביון "מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה נודע בשערים בעלה בשבתה עם זקני ארץ, סדין עשתה ותמכור", משהו חריג כאן, אינו מובן מה הענין, המזמור כולו נסוב על אשת החיל ופעולותיה, כיצד השתרבו לכאן בעלה? מה ענינו כאן, בין עשיית המרבדים למכירת הסדין? והתשובה, בעלה מופיע לפתע - באות "נון", אות הנפילה! הוא המעניק לה כח, עידוד ותמיכה, וכשצריכה היא עזרה, ממחר הוא ממקום שבתו עם זקני ארץ וממחר להושיעה! כמה נפלא וכמה מחייב!

אויב או שונא?!

"השב תשיבם לאחיך... וכן תעשה לשמלתי וכן תעשה לכל אבידת אחיך אשר תאבד מפני ומצאתה לא תוכל להתעלם" בין השבת אבידה נאמר בפסוק: "כי תפגע שור אויבך או חמורו תועה השב תשיבנו לוי" (שמות כג-ד) ואילו בפסוק המדבר על מצות פריקה וטעינה נאמר: "כי תראה חמור שונאך".

ונשאלת השאלה: מדוע באבידה משתמשת התורה בלשון "אויבך" ואילו בפריקה בלשון "שונאך"?! אלא משיבים חז"ל: כי בזה ציונה התורה שגם אם בעל האבידה או בעל החמור במשאו, הינו שונאך, גם כן עלך לכפות את ירךך להשיב את האבידה או לסייע לו, וכמו שאמרו חז"ל: (במסכת בבא מציעא דף לב:): כי אם נודמנו לפניו אוהב פרוק ושונא לטעון מצוה בשונא כדי לכוף את יצרנו [וואת אף שתמיד מצות פריקה קודמת מחמת צער הבהמה].

מעתה יש ליישב לפי הכלל שכתב הגר"א ז"ל לחלק בין "אויב" ל"שונא". כי האויב מסתיר את איבתו בלבו, וכלפי חוץ מראה עצמו כאוהב. ואילו ה"שונא" אינו מסתיר את שנאתו ומראה אותה בגלוי. כשמדובר על פריקה וטעינה נקטה התורה בלשון "שונא", שכן האויב אשר מסתיר איבתו בלבו ומתנהג עם רעהו כאוהב, ודאי יעזור בפריקה ובטעינה ואין אצלו כפיית יצר השנאה, שהרי צריך להעמיד פני אוהב ולעזור בפריקה. לכן במצות פריקה וטעינה הנעשית בפניו של מקבל החסד, ישנה יותר כפיית היצר אם הוא שונא אשר מראה את שנאתו בגלוי.

"עשר תעשר" - עשר בשביל שתתעשר.

סיפר הגאון רבי חזקיהו משקובסקי שליט"א, על גביר גדול אמריקאי המתגורר ברמת גן, שמנהגו לתת את כל תרומותיו עבור החזקת לימוד התורה הקדושה. ראש ישיבת אופקים הגאון רבי יוסף גולדנטל זצ"ל, הגיע לביתו של אותו גביר על מנת לבקש תמיכה כספית עבור הישיבה הקדושה. כשנכנס אל הגביר, פנה אליו רבי יוסף גולדנטל ואמר לו: "הנני יודע שאני שואל אותך כעת שאלה אישית, שבעקבותיה אולי תכעס ואפסיד את כל התרומה שיכולתי לקבל ממך. אבל אף על פי כן, גדול רצוני לדעת, כיצד זכית לכך שיש לך כזאת הערכה לתורה ורק לתורה?" השיב לו הגביר: "אני שמח על ששאלת, זה זמן רב שצפיתי לספר על כך למישהו. ובאשר לתרומתי עבור הישיבה - אל דאגה, לא רק שלא הפסדת אלא עוד אכפיל לך את התרומה. וכך הוה עובדא": ילד הייתי כשאימי שלחה אותי ללמוד בוילנא. אחר טלטולים הגעתי לישיבה רעב ועייף. אך שעת בואי הייתה אחר שסיימו לאכול ארוחת הצהריים. פניתי לאחראי על הארוחות והוא אמר שנגמר כל האוכל. פרצתי בבכי ורחמיו נכמרו עלי לבסוף פנה אלי ואמר: "תשמע, בקרבת מקום דרה אישה אחת, אלמנה דלת אמצעים, ובעלת הרבה ילדים. היא מבקשת תמיד שנשלח אליה בחורים לאכול בביתה. מעולם לא שלחנו, כי מן הסתם אין שם מה לאכול. תנסה ללכת לשם, אך דע לך, שאם היא תיתן לך דבר מאכל - מפיתם של יתומים אתה אוכל, ולכן זהוהר שלא לאכול הרבה". הרעב הציק לי וברירה אחרת לא נותרה לי. החלטתי ללכת לשם. נוסף על בכי שבכיתי עד עכשיו, בדרך בכיתי פי כמה. דפקתי על הדלת וילד קטן פתח והכריז: "אימא, תלמיד חכם הגיע". עבר רגע, וכבר עמדו להקת ילדים קטנים המכריזים על בואו של ה'תלמיד חכם'. חשבתי שאולי אינני היחיד ומתכוונים למישהו אחר. התבוננתי וראיתי שאין הכוונה אלא אליי. תכף באה האימא והחלה להפליג בדברים על הזכות שנפלה בחלקם לארח תלמיד חכם. עם כניסתי ראיתי על השולחן צלחות כמספר הסועדים ומעט אוכל בכל צלחת, לקחה האם האלמנה צלחת ריקה, העמידה במרכז השולחן וקראה: "מי מהילדים שרצה שהתלמיד חכם יאכל מהאוכל שלו, יניח בתוך הצלחת!" תלמידי חכמים והתהפך המצב - הצלחות שמסביב עמדו כמעט ריקות והצלחות במרכז מלאה וגדושה... התחלתי לאכול, וכל ילד מושך בי ואומר: "תאכל מהחתיכה הזו - היא שלי..." הייתי רעב מאוד, אבל ליבי לא נתן לאכול... ואז הם התחילו לבכות ולהתייפח - "מדוע אינך אוכל את האוכל שלי"...

כשיצאתי מביתם ליוו אותי היתומים והאלמנה, כשאני מפסיקים מלברכני. מאותו היום לא שלחוני לשם יותר. בינתיים פרצה מלחמת העולם וחזרתי הביתה. לבסוף אחרי גלגולים הגעתי לאמריקה, אך את האלמנה ההיא וילדיה ואת אחבת התורה שלהם, אינני יכול לשכוח. אותה ארוחה החקוקה בליבי פנימה, הביאה לכל המיליונים שנתתי למסדות תורה. הכל מכוחם של האלמנה ויתומיה. שלי - שלהם הוא!" (י'אחת שאלתי")

"הפתעה" בשקית

סיפור סיפר רבי אלימלך בידרמן שליט"א: מעשה באברך חשוב אשר נשלח לערוך 'סמינר' בעיירות אירופה למשך שבוע שלם, כולל תפילות על ציוני הצדיקים. מובן שההכנה לכך וסידור כל הנדרש - טיסות, אוטובוסים, מלוניות וכו', כרוכה במאמצים אדירים עד כלות הכוחות. ויהי בחצי הלילה שהיה צריך לצאת לנמל התעופה, בשעה 02:00 כשהטיסה היא בשעה 05:00 וכבר גם המונית הזמנה. השעון כבר הורה על השעה 01:30, והאיש החליט לנצל את מחצית השעה הנותרת להכין 'אמרי שפר' מושכי לבבות למשתתפי המסע. אלא שבו ברגע שנתיישב, נעצמו שמורות עיניו מחוסר השינה המשווע, ותוך רגעים בודדים נרדם. מהר מאוד כחלום יעוף עבר הזמן, וכבר הראה השעון על השעה 02:00 והלה נם את שנתו העמוקה. נהג המונית שראה כי הזמן חולף החל צופר בקול רעש גדול, אלא שאת השכנים הצליח להעיר אבל לא את מיודעו. בלית ברירה נקש על הדלת, עד שבשעה טובה ומוצלחת בשעה 02:30 מיודעו התעורר...

מרב האיתור, תפס ונטל את חבילותיו מכל הבא לידו ורץ אל הרכב. מרוב בהלה, נטל עמו גם שקית האשפה שהוכנה בצידי הדלת להשליכה לפח הזבל. בהגיעו לשדה התעופה כל עוד נשמתו באפו, החל לרוץ לעבר הפקידים הנוטלים את המזוודות מידי הנוסעים, וכדרכם פתחו בסדרת שאלות האם ארו בצעמו את החבילות ולאחר מכן הניחו את כל המזוודות במכונת 'שיקוף' והנה פצחה המכונה בצפצופים רמים, להודיע קבל עם ועדה שיש כאן חומר 'יחשוד'... מיד הורידו הפקידים את החבילות ופתחו לראות מה יש שם - באותו רגע שפתחו את שק הזבל פרץ החוצה ריח נורא של ריקבון, והיו שם שברי קופסאות שימורים ושאר ירקות ונוזלים... וכדי בזיון וקצף... נטלוהו 'אחר כבוד' אל החדר פנימה, והתחילו לחקור אותו לשם מה הביא שק זה, שמא רצה לבנות איזה מטען חבלה מכל אותם שיירים... וסיפר להם את כל אשר קרהו. משניכרו דברי אמת ונאמנו דבריו שחרורו לחירות, ובס"ד אף הספיק לעלות על המטוס ברגע האחרון. מותש ועייף נפל על מושבו, כאוב היה עד למאוד וזמן רב לקח לו ליישב את דעתו ולהרגיע את נפשו ממפח הנפש.

אחר הדברים האלה פתח את דרשתו לקהל המשתתפים, כשהוא מספר להם מ'בראשית' כיצד נרדם ועד שמצאו את האשפה 'לעיני כל ישראל' בביזיונות גדולים.

מסר השכל אמר בדרשתו: אילו הייתי מתעורר מיד לקול 'תרועת' הנהג, אזי הייתי מיושב בדעתי, ובדעה צלולה הייתי לוקח את המזוודות מתוך תשומת לב, ולא הייתה באה לידי תקלה זו. אך מאחר שלא התעוררתי בפעם הראשונה, ואף לא בפעם השניה, אלא רק לאחר חצי שעה - על כן הייתי בהול ביותר ובחפזון נורא לקחתי חפציי בלי ראות, וכן באה עלי כל ה'פרשייה' הזו.

ולענייננו יאמר: מתחילת חודש אלול תוקעים בשופר לעורר ישנים מתרדמתם. אל נא נתעורר 'ברגע האחרון' - רק בראש השנה, כדי שלא נבוא עם כל 'שקי האשפה' שברשותנו... אלא נתעורר עתה, לפני בוא יום השם הגדול והנורא, ומתוך ישוב הדעת 'נזרוק' את כל חבילות העבירות, ונגיע זכיים נקיים ומצוחצחים לעבור לפניו כבני מרון. (באר הפרשה)

דף חדש שנת לימודים חדשה

חשוב לעורר שיחת חינוך ומוטיבציה עם ילדנו ותלמידינו, לעמוד על טיבה של "שנה חדשה". במה היא חדשה? האם רק בחומש ובמסכת החדשים? האם ההתחדשות היא בדמות המלמד בשנה זו, בלבד? עיקר ההתחדשות היא בקרב האדם, בנפשו פנימה. לא הכיתה החדשה, לא העלייה משכבה לשכבה, אלא האדם מתחדש. נרחיב בשיחתנו על המתנה הנהדרת שהקב"ה העניק לכל בוראו: היכולת להתחדש, לפתוח דף חדש. למחוק את העבר, כן, ממש למחוק. עומדים בחודש אלול, חודש התשובה. בין תרי"ג המצוות ישנה מצוות התשובה, לבקש מהקב"ה 'סליחה', להתחרט ו'להיות אדם אחר' בעתיד. זו מתנה שאין כדוגמתה! ולא רק שהקב"ה מאפשר 'כפרה ותשובה', הוא אף מצפה לכך! הוא מחכה לתשובתנו! הרי מברכים בשם ומלכות "ברוך אתה ה' הרוצה בתשובה ו"הקושי באדם הוא שאינו מאמין בכך. הוא רואה עצמו נכשל, 'ככה אני', וכבר לא מנסה להשתנות ולהתחיל מחדש.

"זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצהאכה ממצרים אשר קרך בדרך" נראה שהפרשה הזו מתאימה חודש אדר ולא לחודש אלול - שהוא חודש הרחמים והסליחות. אם כן שואל ה'ילבוש יוסף': מהו הקשר בין פרשת עמלק לימים אלו? והוא משיב: הרי "זכור אתי", 'את' ראשי תיבות אלול תשרי, לרמז שחלק מההכנות בימי אלול הם לראש חודש תשרי (ראש השנה), אשר בחודש זה מלך במשפט יעמיד ארץ ביום הדין הנורא. בימים הללו צריכים לזכור את מה שעמלק רצה לעשות - לצנן את האמבטיה, להוריד את המורל והפחד מהקדוש ברוך הוא. זהו הקשר בין עמלק לחודש הרחמים והסליחות - כעת בחודש זה עלינו להתמלא פחד ואימה מבורא עולם, לתקן מעשינו ולשוב אל ה'...

כל הישועות והברכות
לאברהם ומיטרה הקקיאן
שתרמו לסעודה הרביעית בליווי.
זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
לרפואת והצלחת כל ילדיהם
ונכדיהם. שיתמלאו כל
משאלות ליבם לטובה. זכות
המצווה תעמוד להם שיתברכו
ברוחניות ובגשמיות וברפואה
בפרינסה טובה, וירוו נחת
לחבדיל לעיני משה בן באשי הכהן ז"ל

סרכת והצנחה
לרפאל ויצפורה ביטון
שיתמלאו משאלות ליבם
לטובה. זכות המצוה
תעמוד להם שיתברכו
ברוחניות ובגשמיות
רפואה ופרינסה טובה,
רפואה שלימה
בסאתר טיילדינו
בת גיולייט שתוכה
לשנים רבות וטובות

ארגון "אברהם יגל"
יוצא בקריאה נרגשת
ובחיבת קודש
נא להקדיש את
"פדיון הכפרות"
לחיזוק ולתמיכה בעלון
המזכה את הרבים.
יתן ה' וימלאו כל
משאלותכם לטובה ולברכה
ותזכו גם לברכה בעלון

סרכת והצנחה
למוריאל בת ציפורה
ולמשה בן אסתר
זכות השיעור
והתהילים תגן בעדם
שיזכו לזרע קודש
בר-קיימא עוד השנה.
רפואה שלימה
אושר ופרינסה טובה
ולשנים רבות
טובות ועימות

ארגון "אברהם יגל" מזמין את הציובר שיעורו בליווי פאר הדור הרחי"ג: יצחק יוסף שליט"א בבימי "אוהל מועד" יבנה מוצאי שבת בשעה 23:00 ולאחריו סליחות עם הפייטן ר' משה חבישה השידור יוקרן על מסך ענק כולל סעודה רביעית כיד המלך

זכיוו הכריס
בואו להיות חלק
בכתיבת ספר תורה
לע"נ אבי בן אשר
זליג אלון
כל תרומה תתקבל
בברכה. ניתן לבצע
העברה בנקאית/
בט/מייבוקס
מספר 054-434446
ותזכו לברכה והצלחה

סרכת והצנחה
לכ"ט בת ציפורה
שתזכה במהרה
לזיווג הגון משורש
אשר ושלווה
רפואה שלימה
ופרינסה טובה
ולשנים רבות
טובות ונעימות

כל הישועות והברכות
לרביץ ואסתר המדיני הי"ו
על תרומתם לזכיוו הרבים
זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם
שיתברכו בכל מילי דימיטב
ויתגשמו משאלותם לטובה
באושר ובפרינסה טובה
הם וילדיהם וכל משפחתם
שירוו נחת מכל יוצא צליחה
לרפואת הוידה-חיה בת אסתר

סרכת והצנחה
לדורית ואקניץ
בת צפירה
על תרומתה לזכיוו
הרבים. זכות
השיעור והתהילים
תגן בעדה שתוכה
לזיווג הגון משורש
שגמחה הטהורה.
בריות אושר
ולשנים רבות וטובות

ק"פ יען ק"פ אנה. ק"פ חן ק"פ כה"א
מזל טוב ואיחולים לבביים
למשה ומרגלית לזרי הי"ו
באיר ואסתר אזולאי הי"ו
לנישואי ג'ל עם אפרת
יה"י שיקמו בית נאמן וכשר בישראל
ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך
את מסורת הבית המפואר.
"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"
ויזכו לזרע קודש בר-קיימא

לע"נ הצנוע והישר
ציוו ואמנו
בן שלמה ומרים ז"ל
טו' אלול פקידת שנתו
למשפחת לוי הקרה
משתתפים בצערכם
בפטרית הצנוע והענו
דוד לוי בן מרים ז"ל
לע"נ הצנוע והענו
פרחה תורנו
בת עיישה ז"ל
השבע פקידת שנתה

ק"פ יען ק"פ אנה. ק"פ חן ק"פ כה"א
מזל טוב ואיחולים לבביים
לשלמה ובת-שבע טוביה הי"ו
שילומי ושג'ת אסי"ג הי"ו
לנישואי אוריאל עם אופירה
יה"י שיקמו בית נאמן וכשר בישראל
ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך
את מסורת הבית המפואר.
"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"
ויזכו לזרע קודש בר-קיימא

ק"פ יען ק"פ אנה. ק"פ חן ק"פ כה"א
מזל טוב ואיחולים לבביים
לאנט בוזגלו הי"ו
ולמאיר דורית חיון הי"ו
לנישואי אושר עם יובל
יה"י שיקמו בית נאמן וכשר בישראל
ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך
את מסורת הבית המפואר.
"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"
ויזכו לזרע קודש בר-קיימא

ק"פ יען ק"פ אנה. ק"פ חן ק"פ כה"א
מזל טוב ואיחולים לבביים
לזרע קודש בר-קיימא

ק"פ יען ק"פ אנה. ק"פ חן ק"פ כה"א
מזל טוב ואיחולים לבביים
לזרע קודש בר-קיימא

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים לבללם - : לעיני שילומי ובעבורך שבת שלום ומבורך

עלאי דוון ז"ל בן אריאל-מזל שתחיה ניסים נסימי בן פרי יצחק ז"ל אליעזר נאמן בן מרים ז"ל מלשה כהן בן לאה ז"ל פורטונה און בת חנוה ושושן ז"ל ציונה לוי בת שרה ז"ל ניצה גואטה בת לידה ז"ל עליזה יצחק בת שרה ז"ל

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה זבולון יצחק בן שמחה ז"ל דינאל אזולאי בן רינה ז"ל ראוובן לוי בן טרנה ז"ל יואב איליהו בן יעל ז"ל רחל עמרני בת זולכה ז"ל פרחה אוסגי בת סולטנה ז"ל

אברהם-יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרון בן ביבי הי"ו יעקב נאמן בן חאנוס הי"ו שלום-אבשלום רפאל בן שודאי הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנבי"ת חנה דויד בת שרה מנבי"ת דינה מוסאי בת חנה מנבי"ת דליה נסימי בת גוג'יה מנבי"ת הודיה חיה בת אסתר מנבי"ת דינה לזרי בת סולטנה מנבי"ת

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו שמעון בר-יוחאי בן עזי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנבי"ת אסתר אהרני בת גוהר מנבי"ת נהיית ישראלית בת שרה מנבי"ת רחן-רחל בת גיראן מנבי"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנבי"ת

מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור